

Irena Schultzová Hegedűvel A Kezében

A kép Budapesten készült az 1930-as évek második felében. Schultz Irénke, a nagyobbik húgom látható rajta. Itt már rövidebb a haja. Apám nagyon megharagudott rá, hogy levágatta a gyönyörű hosszú haját, de a húgom modern frizurát akart viselni. Abban az időben divatosnak számított a felcsavart haj. Irénke 1926. április 25-én született Negyedén. Fogtechnikusnak tanult Komáromban. Amikor befejezte a tanulmányait, ott maradt Komáromban az Újvári és Krežka laboratóriumában dolgozni. Újvári magyar származású, Krežka pedig cseh ember volt. Irénke gyönyörűen tudott hegedülni, akárcsak az apám. Irénke is mindig a hegedűt fogta. Négyéves korában apám

odarendelte a cigányprímást, Vízvári Lacit. Naponta bejárt hozzánk, és délutánonként foglalkozott Irénkével. Persze az órákat megfizette neki apám. Irénkének először kis hegedűje volt, aztán apámtól kapott egy nagy hegedűt. Olaszországból is hozott neki gyönyörű hegedűt. Általában Komáromban és Komárom környékén szoktak fellépni. Irénke már fogtechnikusként dolgozott Komáromban, amikor elvitték koncentrációs táborba. Az összes negyedi zsidót deportálták. Magyar csendőrök lovas kocsikon vitték ki őket a [vág]sellyei vasútállomásra. A szomszédai mesélték ezt, akik egészen [Vág]Sellyéig elkísérték őket. A zsidók nem tudták, hová mennek. Azt hitték, munkatáborokba szállítják őket, és a háború után majd hazatérnek. A szüleimet és a testvéreimet is elvitték a lágerba. Akik utoljára maradtak Auschwitzban, azoknak volt a legjobb dolguk, mert a tapolcsányi rokonok, akik főnökök voltak a konyhán, maguk mellé vették őket. Irénke az édesanyámmal dolgozott a konyhán. Nem szállították őket tovább gyárba, hanem végig ott maradtak Auschwitzban. Mancika, a kisebbik húgom még élt, sarlachja volt, amikor feltették egy autóra a hullákkal együtt. [1944 novemberében] a németek felrobbantották az auschwitzi gázkamrákat, hogy ne maradjon semmi nyom utánuk. Ezek a zsidók mind ott haltak meg. Anyámat és Irénkét valószínűleg kivégezték.